

подвиги, драго му бѣше да ходи въ черкова, знаеше много черковни пѣсни, и винаги като работѣше пѣкоя черковна работа, таниникаше ведно съ дѣцата си пѣсни изъ черковнитѣ книги. Къщнитѣ му бѣха тѣзи: жена му Мавра Петрова, жена добра, която не гуждаше въ устата си капка ракия или вино, и четирма синове, сичкитѣ отборъ юнаци. Отъ тѣхъ двамата бѣха вече уженени, а другитѣ двама по-малки — Алекси и Кодратъ — неженени. Сичкитѣ бѣха възрастни: най-малкия Кодратъ бѣше на 20 години.

Семо работѣше съ двамата си неженени синове, и съ нѣколко работници-чираци; а двамата му други оженени синове бѣха на друга работа.

Мавра Петрова — Семова жена, чѣсто дохождаше у дома, и често приказваше съ майка ми за дѣцата си, които тя обичаше твърдѣ много.

— Азъ немога да са нарадвамъ на дѣцата ти, казваше по нѣкогажъ майка ми на Мавра; че пъкъ какви добри дѣца имашъ хубави, напети, гиздави прилични на момичета.

— Слава Богу, матушка, отговарѣше Мавра, като се прикрѣстѣше, и поглѣднеше на иконата, за едно азъ съмъ са молила и са моля на пресвята майка Богородица, да дава на дѣцата ми умъ и разумъ и добросърдце, види са че пресвятая Богородица послушва грѣшната ми молитва.

— Не си ли попивать?

— Никакъ, нито вино, нито ракия, отговарѣше Мавра. Двамата като още млади, каратъ си я младежката, но по-старитѣ, тѣ сж много добри, смирени, разумни, тичатъ си на работата; даде Господъ та са сдобиха и съ добри булки отъ добъръ родъ. Но има едно зло, приближава наборътъ; на есенъ трѣба да идхтъ синоветѣ ми при правителството... единъ отъ тѣхъ трѣба да са даде... и Мавринитѣ сълзи потѣкоха.

— Че вий пакъ си хванете единъ волникъ; не ли имате пари?